

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 123

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

8 maja 2023

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2023/923 z dnia 3 maja 2023 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady odnośnie do ołowiu i jego związków w PCW ⁽¹⁾ 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/924 z dnia 24 kwietnia 2023 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG odnośnie do zmian do załącznika I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) i załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG ⁽¹⁾ 7
- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/925 z dnia 24 kwietnia 2023 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG (Rozporządzenie w sprawie EASA) ⁽¹⁾ 13
- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/926 z dnia 24 kwietnia 2023 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (EU-OSHA) ⁽¹⁾ 22
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/927 z dnia 5 maja 2023 r. w sprawie środka pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w celu wsparcia ukraińskich sił zbrojnych poprzez dostarczanie amunicji 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

- ★ Decyzja Nr 1/2023 Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie transportu drogowego towarów z dnia 16 marca 2023 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego [2023/928] 32
- ★ Decyzja NR 2/2023 wspólnego komitetu ustanowionego na mocy Umowy Między unią Europejską a Ukrainą w Sprawie Transportu Drogowego towarów z dnia 16 marca 2023 r. dotycząca przedłużenia obowiązywania Umowy [2023/929] 36
- ★ Decyzja nr 1/2023 Komitetu Stowarzyszenia UE–Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu z dnia 24 kwietnia 2023 r. zmieniająca dodatek XVII-3 (Zasady mające zastosowanie do usług telekomunikacyjnych) do załącznika XVII do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony [2023/930] 38

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2023/923

z dnia 3 maja 2023 r.

zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady
odnośnie do ołowiu i jego związków w PCW

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 68 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 16 grudnia 2016 r. Europejska Agencja Chemikaliów („Agencja”) przedłożyła, na wniosek Komisji, dokumentację⁽²⁾ na podstawie art. 69 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 („dokumentacja zgodna z załącznikiem XV”), wykazującą, że uwalnianie ołowiu z wyrobów wytwarzanych z polimerów lub kopolimerów chlorku winylu („PCW”) zawierających stabilizatory ołowiowe podczas ich cyklu życia bezpośrednio i pośrednio przyczynia się do narażenia ludzi na działanie ołowiu. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV Agencja zaproponowała ograniczenie wprowadzania do obrotu lub stosowania ołowiu w wyrobach produkowanych z PCW, jeżeli stężenie ołowiu jest równe lub większe niż 0,1 % masy materiału z PCW. Biorąc pod uwagę, że związki ołowiu nie mogą skutecznie stabilizować PCW przy stężeniach mniejszych niż około 0,5 % w/w, proponowana wartość stężenia granicznego powinna zapewnić, aby celowe dodawanie związków ołowiu jako stabilizatorów podczas tworzenia PCW nie mogło już występować w Unii. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV Agencja zawarła również szereg odstępstw od tego proponowanego ograniczenia, w szczególności w odniesieniu do wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku. Określenie „odzyskany” jest stosowane zgodnie z definicją terminu „odzysk materiałów” w art. 3 pkt 15a dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽³⁾.
- (2) Ołów jest substancją toksyczną, która wpływa na rozwój układu nerwowego, prowadzi do przewlekłej choroby nerek i wywiera niekorzystny wpływ na ciśnienie krwi. Mimo że nie ustalono żadnego progu dla skutków neurorozwojowych u dzieci i skutków dla nerek, według Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności obecne narażenie ludzi na ołów z żywności i innych źródeł nadal przekracza dopuszczalne poziomy narażenia i prowadzi do niekorzystnych skutków neurorozwojowych u dzieci⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/e70aee23-157b-b2a4-2cae-c42a1278072c> (sprawozdanie); <https://echa.europa.eu/documents/10162/cc1c37a8-22f9-7a7a-cb33-5c29edba7094> (załącznik).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Panel EFSA ds. zanieczyszczeń w łańcuchu żywnościowym (CONTAM); opinia naukowa na temat występowania ołowiu w żywności. Dziennik EFSA 2010;8(4):1570.

- (3) Stabilizatory ołowiowe zwiększają stabilność termiczną PCW podczas tworzenia i produkcji wyrobów. Ponadto chronią PCW przed fotodegradacją. Przemysł w Unii dobrowolnie stopniowo wycofał z użycia stabilizatory ołowiowe stosowane w tworzeniu PCW i w wyrobach z PCW i poinformował, że proces ten zakończył się pomyślnie w 2015 r. ⁽⁵⁾ Wyroby z PCW zawierające ołów, w szczególności wyroby budowlane, charakteryzują się długim okresem użytkowania i pozostają w użyciu przez okres dłuższy niż kilkadziesiąt lat, po czym stają się odpadami i mogą zostać poddane recyklingowi, co może doprowadzić do ponownego wprowadzenia ołowiu do produktów za pośrednictwem materiału odzyskiwanego z PCW. W dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV wykazano, że 90 % szacowanych całkowitych emisji ołowiu z wyrobów z PCW w Unii w 2016 r. można było przypisać importowanym wyrobom z PCW ze względu na stopniowe wycofanie stabilizatorów ołowiowych w Unii.
- (4) Aby ułatwić egzekwowanie proponowanego ograniczenia, należy ograniczyć obecność ołowiu w PCW niezależnie od zamierzonej funkcji.
- (5) 5 grudnia 2017 r. Komitet ds. Oceny Ryzyka („RAC”) Agencji przyjął ostateczną opinię ⁽⁶⁾, w której wskazał, że ograniczenie zaproponowane przez Agencję jest najwłaściwszym ogólnounijnym środkiem przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku stwarzanemu przez związki ołowiu obecne jako stabilizatory w wyrobach z PCW, biorąc pod uwagę skuteczność i praktyczność ograniczenia takiego ryzyka oraz możliwość jego monitorowania.
- (6) RAC zaproponował wprowadzenie zakazu stosowania jakiegokolwiek stężenia ołowiu w wyrobach z PCW. RAC zgodził się również z Agencją, że należy wprowadzić odstępstwo w odniesieniu do wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku. RAC zaproponował jednak ustanowienie wyższych limitów zawartości ołowiu w przypadku niektórych wyrobów z PCW zawierających twarde i elastyczny PCW z odzysku, odpowiednio na poziomie 2 % i 1 % w/w. W propozycji tej uwzględniono szacunki, zgodnie z którymi rozwiązanie alternatywne w stosunku do recyklingu takich wyrobów, tj. unieszkodliwianie odpadów PCW poprzez ich składowanie i spalanie, doprowadziłoby do zwiększenia emisji do środowiska i nie ograniczyłoby ryzyka. Różne proponowane limity uwzględniały szacunkową średnią zawartość ołowiu w odpadach twardego i elastycznego PCW w 2013 r., spodziewany wpływ na wielkość recyklingu oraz fakt, że wiadomo, iż uwalnianie ołowiu z elastycznego PCW jest wyższe niż w przypadku twardego PCW. Należy uwzględnić fakt, że niektóre wyroby mają wysoką zawartość PCW z odzysku, która może osiągnąć 100 % masy PCW w wyrobie końcowym.
- (7) 15 marca 2018 r. Komitet ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych („SEAC”) Agencji przyjął ostateczną opinię ⁽⁷⁾, w której stwierdził, że ograniczenie zaproponowane przez Agencję, w formie zmienionej przez RAC i SEAC, stanowi najbardziej właściwy ogólnounijny środek przeciwdziałania stwierdzonemu ryzyku pod względem korzyści i kosztów społeczno-gospodarczych. SEAC doszedł do tego wniosku na podstawie najlepszych dostępnych dowodów, biorąc pod uwagę właściwości ołowiu jako bezproęgowej substancji toksycznej i jego wpływ na zdrowie ludzkie oraz przystępność kosztów związanych z proponowanym ograniczeniem. SEAC wziął pod uwagę fakt, że istnieją odpowiednie rozwiązania alternatywne powszechnie dostępne i już wykorzystywane w Unii. Uwzględnił również opłacalność ograniczenia. Ponadto stwierdził, że zapobiegnięcie nawet ograniczonym skutkom dla zdrowia ludzkiego polegającym na utracie ilorazu inteligencji byłoby wystarczające do zrównoważenia kosztów ograniczenia.
- (8) SEAC zgodził się z propozycją przedstawioną w dokumentacji zgodnej z załącznikiem XV, że biorąc pod uwagę prognozowane zmiany stężenia ołowiu w PCW z odzysku, stężenie to zmniejszy się w wystarczającym stopniu do lat 2035–2040, aby możliwe było osiągnięcie zgodności wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku z proponowanym ogólnym stężeniem granicznym ołowiu na poziomie 0,1 %. W związku z tym odstępstwo dotyczące niektórych wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku powinno obowiązywać przez 15 lat od wejścia w życie ograniczenia. SEAC stwierdził ponadto, że w celu uwzględnienia niepewności w odniesieniu do przyszłych tendencji dotyczących ilości odpadów PCW przeznaczonych do recyklingu i zawartości w nich ołowiu, okres ten należy poddać ponownej ocenie w ciągu 10 lat od wejścia w życie ograniczenia. Zgodnie z celem przewidzianym w planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym z 2015 r. ⁽⁸⁾ w zakresie propagowania nietoksycznych cykli materiałowych i zachowania wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska naturalnego Komisja uznała, że okres ten należy poddać ponownej ocenie w ciągu 7,5 roku od wejścia w życie ograniczenia.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie z postępów VinylPlus z 2017 r., s. 14; zob. https://vinylplus.eu/uploads/downloads/VinylPlus_Progress_Report_2017.pdf.

⁽⁶⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/86b00b9e-2852-d8d4-5fd7-be1e747ad7fa>

⁽⁷⁾ <https://echa.europa.eu/documents/10162/86b00b9e-2852-d8d4-5fd7-be1e747ad7fa>

⁽⁸⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów. Zamknięcie obiegu – plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym. COM/2015/0614 final.

- (9) Proponowane ograniczenie skonsultowano również z ustanowionym przez Agencję forum wymiany informacji o egzekwowaniu przepisów i uwzględniono jego opinię, co spowodowało zmianę opisu zakresu proponowanego ograniczenia i wyłączeń z tego ograniczenia.
- (10) 26 kwietnia 2018 r. Agencja przedłożyła Komisji ostateczne opinie RAC i SEAC.
- (11) Biorąc pod uwagę dokumentację zgodną z załącznikiem XV oraz opinie RAC i SEAC, a także fakt, że istnieje niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego wynikające z obecności ołowiu w wyrobach z PCW, Komisja przedstawiła projekt rozporządzenia Komisji ograniczającego stosowanie jakichkolwiek stężeń ołowiu i jego związków w wyrobach z PCW i wprowadzanie do obrotu ołowiu i jego związków w wyrobach z PCW w stężeniu równym lub większym niż 0,1 % masy materiału z PCW („projekt rozporządzenia”). 20 listopada 2019 r. projekt rozporządzenia otrzymał pozytywną opinię komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006.
- (12) Zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 133 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, 12 lutego 2020 r. ⁽⁹⁾, Parlament Europejski przyjął na posiedzeniu plenarnym rezolucję wyrażającą sprzeciw wobec projektu rozporządzenia. W związku z tym projekt rozporządzenia nie został przyjęty przez Komisję.
- (13) W rezolucji tej Parlament wezwał Komisję do usunięcia odstępstw dotyczących PCW z odzysku, ponieważ powodowałyby przenoszenie ołowiu do nowych produktów. Parlament zwrócił się również o usunięcie odstępstwa dla dwóch pigmentów ołowiowych objętych wymogiem uzyskania zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem REACH. Ponadto wezwano Komisję do skreślenia proponowanych wymogów w zakresie oznakowania wyrobów z PCW zawierających PCW z odzysku, ponieważ uznano je za mylące i nieodzwierciedlające faktu, że PCW z odzysku zawiera większe ilości ołowiu niż nowo wyprodukowane PCW. Co więcej, Parlament wezwał Komisję do skrócenia proponowanego okresu przejściowego, po upływie którego będą obowiązywać przepisy rozporządzenia.
- (14) Komisja uważnie przeanalizowała rezolucję Parlamentu i uznaje konieczność uwzględnienia pewnych zastrzeżeń. Ponadto uważa, że wciąż istnieje niedopuszczalne ryzyko dla zdrowia ludzkiego wynikające z obecności ołowiu w wyrobach z PCW, które wymaga podjęcia działań na poziomie ogólnounijnym. W związku z tym Komisja postanowiła zmienić niektóre przepisy w projekcie rozporządzenia, aby uwzględnić argumenty przedstawione przez Parlament i wziąć pod uwagę nowe istotne dane otrzymane od Agencji i zainteresowanych stron.
- (15) W szczególności Komisja uważa, że należy zachęcać do stosowania czystych technologii recyklingu, które umożliwiają usuwanie „odziedziczonych” substancji potencjalnie niebezpiecznych, w tym ołowiu, z odpadów PCW. Obecne technologie recyklingu mogą jednak ograniczyć ilość substancji „odziedziczonych”, ale nie całkowicie je wyeliminować. Konieczne jest zatem ustalenie stężenia granicznego na poziomie 0,1 % masy ołowiu nie tylko w odniesieniu do wprowadzania do obrotu, ale również stosowania ołowiu i jego związków w PCW, aby umożliwić zarówno wprowadzanie do obrotu wyrobów zawierających mniej niż 0,1 % masy ołowiu w materiale z PCW, jak i dalsze stosowanie w wyrobach z materiału PCW zawierającego ołów poniżej tego limitu, takich jak materiał z PCW odzyskany w drodze recyklingu chemicznego lub rozpuszczania rozpuszczalnikiem i zawierający bardzo małe ilości ołowiu.
- (16) Aby ograniczyć przenoszenie ołowiu do nowych produktów, odstępstwo dotyczące wyrobów z PCW zawierających elastyczny PCW z odzysku należy usunąć z projektu rozporządzenia. Podmiotom gospodarczym należy jednak przyznać 24-miesięczny okres na dostosowanie się do nowych wymogów.
- (17) Należy jednak ustanowić odstępstwo dotyczące niektórych wyrobów z PCW zawierających twarde PCW z odzysku w celu osiągnięcia odpowiedniej równowagi między ogólnymi długoterminowymi korzyściami wynikającymi ze stosowania tego materiału w obiegu zamkniętym a ogólnymi długoterminowymi zagrożeniami dla zdrowia związanymi z tym materiałem z odzysku. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez branżę, że średnie stężenie ołowiu w twardym PCW z odzysku wynosi poniżej 1,5 % ze względu na rutynowe mieszanie odpadów przed- i pokonsumenckich, dopuszczalna wartość stężenia granicznego ołowiu w twardym PCW z odzysku powinna zostać zmniejszona z 2 % do 1,5 % w/w. Aby zapobiec ewentualnemu wymywaniu ołowiu i tworzeniu się pyłów zawierających ołów, twarde PCW z odzysku w wyrobach objętych odstępstwem powinien być całkowicie zamknięty w warstwie

⁽⁹⁾ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 lutego 2020 r. w sprawie projektu rozporządzenia Komisji zmieniającego załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) odnośnie do ołowiu i jego związków (Dz.U. C 294 z 23.7.2021, s. 2).

nowo wyprodukowanego PCW, PCW z odzysku lub innego odpowiedniego materiału zawierającego mniej niż 0,1 % masy ołowiu, chyba że wyrób objęty odstępstwem nie jest dostępny podczas normalnego użytkowania. Co więcej, Komisja zgadza się z Parlamentem, że należy przyspieszyć działania służące osiągnięciu korzyści w zakresie ochrony zdrowia wynikających z tego ograniczenia. Należy zatem skrócić okres obowiązywania odstępstwa z 15 do 10 lat. Przegląd odstępstwa powinien odbyć się najpóźniej 5 lat po wejściu w życie ograniczenia. Przegląd powinien obejmować weryfikację tendencji dotyczących stężenia ołowiu w PCW z odzysku, dostępność odpowiednich technik odkażania oraz skutki społeczno-ekonomiczne zniesienia odstępstwa, z uwzględnieniem ryzyka dla zdrowia ludzkiego i środowiska.

- (18) Aby ograniczyć obecność ołowiu pochodzącego z twardego PCW z odzysku do niektórych znanych wyrobów, twarde PCW z odzysku z profili i arkuszy stosowanych w budynkach i obiektach inżynierii lądowej i wodnej, zawierający więcej niż 0,1 % ołowiu w stosunku do masy PCW, powinien być wykorzystywany wyłącznie do produkcji nowych profili i arkuszy z PCW do tych samych zastosowań. W połączeniu z odpowiednimi obowiązkami oznakowania, powinno to umożliwić identyfikację produktów zawierających ołów i ułatwić przyszłe działania związane z odkażaniem. Powinien on również promować selektywną zbiórkę i recykling rur z PCW (obecnie rzadko poddawanych recyklingowi), ponieważ producenci rur, którzy obecnie wykorzystują PCW odzyskiwany z profili i arkuszy do produkcji nowych rur, będą musieli zastąpić je alternatywnym źródłem PCW. Aby jednak dać podmiotom gospodarczym wystarczająco dużo czasu na wprowadzenie dedykowanego zbierania i recyklingu odpadów z PCW, reorganizację ich łańcuchów dostaw oraz, w razie potrzeby, na zamawianie odzyskanego PCW pochodzącego z innego źródła niż profile i arkusze, obowiązek ten powinien mieć zastosowanie po 36 miesiącach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (19) Na potrzeby egzekwowania przepisów oraz w celu zapewnienia, aby pracownicy i konsumenci byli odpowiednio poinformowani o potencjalnym ryzyku, wyroby z PCW zawierające twarde PCW z odzysku powinny być oznakowane, jeżeli zawierają ołów w stężeniu równym lub wyższym niż 0,1 % masy materiału z PCW. Powinno to także ułatwić selektywne zbieranie odpadów zawierających ołów.
- (20) Biorąc pod uwagę trudności w ustaleniu, czy PCW w wyrobach pochodzi z odzysku, dostawcy wyrobów z PCW, którzy korzystają z odstępstw związanych z zawartością w tych wyrobach PCW z odzysku, powinni być w stanie udowodnić, że materiał pochodzi z odzysku poprzez przedstawienie pisemnych dowodów. W Unii podmioty zajmujące się recyklingiem dysponują szeregiem systemów certyfikacji, z których wszystkie opierają się na specyfikacjach technicznych określonych w normie EN 15343:2007⁽¹⁰⁾, umożliwiającymi potwierdzenie oświadczeń dotyczących identyfikowalności PCW z odzysku. Z uwagi na brak odpowiednich środków praktycznych umożliwiających organom egzekwowania prawa weryfikację oświadczeń dotyczących PCW z odzysku w wyrobach importowanych, takie oświadczenia należy potwierdzić poprzez certyfikację przez niezależną stronę trzecią.
- (21) Szczególne odstępstwo proponowane wcześniej w odniesieniu do pigmentów ołowiowych „żółty sulfochromian ołowiu” oraz „czerwony chromian(VI) molibdenian(VI) siarczan(VI) ołowiu” należy usunąć z projektu rozporządzenia. W świetle niedawnego orzecznictwa⁽¹¹⁾ oraz zamiaru przedłożenia przez Agencję dokumentacji w sprawie ograniczeń zgodnie z art. 69 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dotyczącej ryzyka wynikającego ze stosowania tych dwóch pigmentów ołowiowych, Komisja uważa, że odstępstwo to stało się zbędne.
- (22) Ze względu na niskie ryzyko i brak odpowiednich rozwiązań alternatywnych należy ustanowić odstępstwo dla separatorów z PCW-silica w bateriach ołowiowych na okres 10 lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, po czym oczekuje się, że dostępne będą odpowiednie alternatywy.
- (23) Aby uniknąć podwójnej regulacji, należy ustanowić odstępstwo dotyczące wyrobów już objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 lub innego prawodawstwa unijnego regulującego zawartość ołowiu w PCW.

⁽¹⁰⁾ Norma EN 15343:2007 – Tworzywa sztuczne – Tworzywa z recyklingu – Monitorowanie recyklingu tworzyw sztucznych, ocena zgodności i zawartość recyklatu, zatwierdzona przez Europejski Komitet Normalizacyjny 2 listopada 2007 r.

⁽¹¹⁾ Komisja Europejska/Królestwo Szwecji, sprawa C-389/19 P, ECLI:EU:C:2021:131.

- (24) Ponieważ przemysł w Unii nie stosuje stabilizatorów ołowionych w PCW od 2015 r., okres 18 miesięcy uznaje się za wystarczający, aby większość podmiotów gospodarczych była w stanie dostosować się do nowych wymogów, pozbyć się zapasów i przekazać istotne informacje na temat ograniczeń w swoich łańcuchach dostaw. Ponadto ograniczenie nie powinno mieć zastosowania do wyrobów z PCW, które zostały już wprowadzone do obrotu przed zakończeniem tego okresu, gdyż może to spowodować znaczne trudności w egzekwowaniu przepisów.
- (25) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1907/2006.
- (26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 133 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

W pozycji 63 w kolumnie 2 załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 dodaje się punkty w brzmieniu:

	<p>„15. Nie wprowadza się do obrotu ani nie stosuje w wyrobach produkowanych z polimerów lub kopolimerów chlorku winylu (»PCW«), jeżeli stężenie ołowiu jest równe lub większe niż 0,1 % masy materiału z PCW.</p> <p>16. Pkt 15 stosuje się od 29 listopada 2024 r.</p> <p>17. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do wyrobów z PCW wprowadzonych do obrotu do 28 maja 2025 r.</p> <p>18. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do następujących wyrobów zawierających twarde PCW z odzysku do 28 maja 2033 r., jeżeli stężenie ołowiu jest niższe niż 1,5 % masy twardego PCW z odzysku:</p> <ul style="list-style-type: none">a) profili i arkuszy do zastosowań zewnętrznych w budynkach i obiektach inżynierii lądowej i wodnej, z wyjątkiem zewnętrznych pokryć podłogowych i tarasów;b) profili i arkuszy do zewnętrznych pokryć podłogowych i tarasów, pod warunkiem że PCW z odzysku jest używany w środkowej warstwie i jest całkowicie pokryty PCW lub innym materiałem, dla którego stężenie ołowiu jest niższe niż 0,1 % masy;c) profili i arkuszy do użytku w przestrzeniach ukrytych lub pustych w budynkach i obiektach inżynierii lądowej i wodnej (jeżeli nie są one dostępne podczas normalnego użytkowania, z wyłączeniem konserwacji, na przykład w kanałach kablowych);d) profili i arkuszy do zastosowań we wnętrzu budynku, pod warunkiem że cała powierzchnia profilu lub arkusza znajdująca się po zainstalowaniu od strony zajmowanych obszarów budynku jest produkowana przy użyciu PCW lub innego materiału, dla którego stężenie ołowiu jest niższe niż 0,1 % masy;e) wielowarstwowych rur (z wyłączeniem rur do wody pitnej), pod warunkiem że PCW z odzysku używany jest w warstwie środkowej i jest całkowicie pokryty warstwą PCW lub innym materiałem, dla którego stężenie ołowiu jest niższe niż 0,1 % masy;f) osprzętu, z wyłączeniem łączników do rur do wody pitnej. <p>Od 28 maja 2026 r. twarde PCW z odzysku z kategorii wyrobów, o których mowa w lit. a)–d), stosuje się wyłącznie do produkcji nowych wyrobów należących do jednej z tych kategorii.</p> <p>Dostawcy wyrobów z PCW zawierających twarde PCW z odzysku o stężeniu ołowiu równym lub większym niż 0,1 % masy materiału z PCW przed wprowadzeniem tych wyrobów do obrotu zapewniają, by były one opatrzone widocznym, czytelnym i nieusuwalnym napisem o treści: »Zawiera ≥ 0,1 % ołowiu«. Jeżeli ze względu na charakter wyrobu oznakowanie nie może być umieszczone na wyrobie, umieszcza się je na opakowaniu wyrobu.</p> <p>Dostawcy wyrobów z PCW zawierających twarde PCW z odzysku przedkładają krajowym organom egzekwowania prawa na ich wniosek pisemne dowody potwierdzające oświadczenia dotyczące pochodzenia z odzysku PCW w tych wyrobach. W celu potwierdzenia takich oświadczeń w odniesieniu do wyrobów z PCW produkowanych w Unii mogą zostać wykorzystane świadectwa wydane w ramach systemów potwierdzających identyfikowalność i zawartości materiałów pochodzących z recyklingu, takie jak świadectwa opracowane zgodnie z normą EN 15343:2007 lub równoważnymi uznanymi normami. Wnioskom dotyczącym pochodzenia z odzysku PCW w wyrobach importowanych towarzyszy świadectwo stanowiące równoważne potwierdzenie identyfikowalności i zawartości materiałów pochodzących z recyklingu wydane przez niezależną stronę trzecią.</p> <p>Do 28 maja 2028 r. Komisja dokona przeglądu niniejszego punktu w świetle nowych informacji naukowych i w stosownych przypadkach odpowiedni go zmieni.</p> <p>19. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do:</p> <ul style="list-style-type: none">a) separatorów z PCW zawierających żel krzemionkowy w akumulatorach kwasowo-ołowiowych, do 28 maja 2033 r.;b) wyrobów objętych pkt 1, zgodnie z pkt 2–5, oraz pkt 7, zgodnie z pkt 8 i 10;c) wyrobów objętych zakresem:<ul style="list-style-type: none">(i) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004;(ii) dyrektywy 2011/65/UE;(iii) dyrektywy 94/62/WE;(iv) dyrektywy 2009/48/WE. <p>20. Na zasadzie odstępstwa pkt 15 nie ma zastosowania do wyrobów z PCW wprowadzonych do obrotu do 28 listopada 2024 r.”.</p>
--	---

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2023/924

z dnia 24 kwietnia 2023 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG odnośnie do zmian do załącznika I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) i załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG ustanowiony na mocy Porozumienia EOG (zwany dalej „Wspólnym Komitetem EOG”) może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) i załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 ⁽³⁾.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I oraz II do Porozumienia EOG,
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) i załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1).

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 kwietnia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

PROJEKT
DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr [...]
z dnia ...
zmieniająca załącznik I (Sprawy weterynaryjne i fitosanitarne) oraz załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 ⁽¹⁾, sprostowane w Dz.U. L 83 z 10.3.2022, s. 66 i Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 121.
- (2) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/1768 z dnia 23 czerwca 2021 r. zmieniające, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki I, II, III i IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 ustanawiającego przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE ⁽²⁾.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję Komisji (UE) 2020/1178 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Królestwo Danii na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach ⁽³⁾.
- (4) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję Komisji (UE) 2020/1184 z dnia 17 lipca 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Węgry na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach fosforowych ⁽⁴⁾.
- (5) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić decyzję Komisji (UE) 2020/1205 z dnia 6 sierpnia 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Republikę Słowacką na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach fosforowych ⁽⁵⁾.
- (6) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić komunikat Komisji w sprawie wyglądu etykiety produktów nawozowych UE, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 ⁽⁶⁾.
- (7) Rozporządzenie (UE) 2019/1009 uchyła rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2003/2003 ⁽⁷⁾, które jest uwzględnione w Porozumieniu EOG i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (8) Odstępstwo umożliwiające państwom EFTA ograniczenie wprowadzania do obrotu na swoich rynkach nawozów ze względu na zawartość kadmu obowiązuje w Porozumieniu EOG od czasu wejścia w życie tego porozumienia w 1994 r. Okoliczności faktyczne wymagające wprowadzenia tego odstępowstwa pozostają aktualne w państwach członkowskich UE, którym w odniesieniu do zawartości kadmu w nawozach przyznano takie same odstępowstwa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 356 z 8.10.2021, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 11.8.2020, s. 42.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 270 z 18.8.2020, s. 7.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 119 z 7.4.2021, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 304 z 21.11.2003, s. 1.

- (9) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2076/2004 ⁽⁸⁾, (WE) nr 162/2007 ⁽⁹⁾, (WE) nr 1107/2008 ⁽¹⁰⁾, (WE) nr 1020/2009 ⁽¹¹⁾, (UE) nr 137/2011 ⁽¹²⁾, (UE) nr 223/2012 ⁽¹³⁾, (UE) nr 463/2013 ⁽¹⁴⁾, (UE) nr 1257/2014 ⁽¹⁵⁾, (UE) 2016/1618 ⁽¹⁶⁾, (UE) 2019/1102 ⁽¹⁷⁾, (UE) 2020/1666 ⁽¹⁸⁾ oraz (UE) 2021/862 ⁽¹⁹⁾, które są uwzględnione w Porozumieniu EOG, straciły ważność, w związku z czym należy je uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (10) Niniejsza decyzja zawiera przepisy dotyczące spraw weterynaryjnych. Prawodawstwa regulującego zagadnienia weterynaryjne nie stosuje się do Liechtensteinu na czas rozszerzenia na Liechtenstein obowiązywania Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej handlu produktami rolnymi zgodnie z ustaleniami w dostosowaniach sektorowych do załącznika I.
- (11) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I oraz II do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W rozdziale I załącznika I do Porozumienia EOG w części 7.1 w pkt 9b (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009) dodaje się tiret w brzmieniu:

„– **32019 R 1009**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. (Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1), sprostowanym w Dz.U. L 83 z 10.3.2022, s. 66 i Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 121.”.

Artykuł 2

W załączniku II do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1. Tekst pkt 1 (rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady) rozdziału XIV otrzymuje brzmienie:

„**32019 R 1009**: rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 z dnia 5 czerwca 2019 r. ustanawiające przepisy dotyczące udostępniania na rynku produktów nawozowych UE, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1069/2009 i (WE) nr 1107/2009 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 (Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1), sprostowane w Dz.U. L 83 z 10.3.2022, s. 66 i Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 121, zmienione:

— **32021 R 1768**: rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2021/1768 z dnia 23 czerwca 2021 r. (Dz.U. L 356 z 8.10.2021, s. 8).

Do celów niniejszego porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) państwa EFTA mogą nadal stosować swoje krajowe wartości dopuszczalne dla kadmu w nawozach fosforowych obowiązujące w dniu wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia [niniejszej decyzji], dopóki w Europejskim Obszarze Gospodarczym nie zaczną być stosowane zharmonizowane wartości dopuszczalne dla zawartości kadmu w nawozach fosforowych, które będą tym wartościom dopuszczalnym równe lub od nich niższe;
- b) w art. 1 w ust. 2 po pkt p) dodaje się pkt q) i r) w brzmieniu:
- »q) krajowe prawo państw EFTA o zdrowiu roślin;
- r) krajowe prawo państw EFTA o inwazyjnych gatunkach obcych.«;

⁽⁸⁾ Dz.U. L 359 z 4.12.2004, s. 25.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 51 z 20.2.2007, s. 7.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 299 z 8.11.2008, s. 13.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 282 z 29.10.2009, s. 7.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 43 z 17.2.2011, s. 1.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 75 z 15.3.2012, s. 12.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 134 z 18.5.2013, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 337 z 25.11.2014, s. 53.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 242 z 9.9.2016, s. 24.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 175 z 28.6.2019, s. 25.

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 377 z 11.11.2020, s. 3.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 190 z 31.5.2021, s. 74.

c) w art. 52, w odniesieniu do państw EFTA, po słowach »16 lipca 2022 r.« dodaje się słowa »lub daty wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia [niniejszej decyzji], w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy«.

2. W rozdziale XIV po pkt 5 (decyzja Komisji (UE) 2006/390/WE) wprowadza się, co następuje:

„6. **32020 D 1178**: decyzja Komisji (UE) 2020/1178 z dnia 27 lipca 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Królestwo Danii na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach (Dz.U. L 259 z 10.8.2020, s. 14).

7. **32022 D 1184**: decyzja Komisji (UE) 2020/1184 z dnia 17 lipca 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Węgry na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach fosforowych (Dz.U. L 261 z 11.8.2020, s. 42).

8. **32020 D 1205**: decyzja Komisji (UE) 2020/1205 z dnia 6 sierpnia 2020 r. w sprawie przepisów krajowych notyfikowanych przez Republikę Słowacką na podstawie art. 114 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej dotyczących zawartości kadmu w nawozach fosforowych (Dz.U. L 270 z 18.8.2020, s. 7).

AKTY PRAWNE, KTÓRE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY BIORĄ POD UWAGĘ

Umawiające się Strony biorą pod uwagę następujące akty:

1. **52021XC0407(04)**: komunikat Komisji w sprawie wyglądu etykiety produktów nawozowych UE, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 (Dz.U. C 119 z 7.4.2021, s. 1).”.

3. W pkt 13 (rozporządzenie (WE) nr 1107/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady) rozdziału XV wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się tiret w brzmieniu:

„– **32019 R 1009**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009 (Dz.U. L 170 z 25.6.2019, s. 1), sprostowanym w Dz.U. L 83 z 10.3.2022, s. 66 i Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 121.”;

(ii) dostosowania i) i j) otrzymują odpowiednio oznaczenia j) i k);

(iii) po dostosowaniu h) wprowadza się następujące dostosowanie:

„i) w art. 80 ust. 8, w odniesieniu do państw EFTA, słowa »15 lipca 2019 r.« otrzymują brzmienie »wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr. .../... z dnia... [niniejszej decyzji]«.”.

Artykuł 3

Teksty rozporządzenia (UE) 2019/1009, sprostowanego w Dz.U. L 83 z 10.3.2022, s. 66 i Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 121, rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/1768, decyzji (UE) 2020/1178, (UE) 2020/1184 i (UE) 2020/1205 oraz komunikatu Komisji w sprawie wyglądu etykiety produktów nawozowych UE, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1009, w językach islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG *.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący*

*Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG*

DECYZJA RADY (UE) 2023/925**z dnia 24 kwietnia 2023 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmian do załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG (Rozporządzenie w sprawie EASA)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG.
- (3) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 ⁽³⁾.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do proponowanej zmiany załącznika II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznika XIII (Transport) do Porozumienia EOG, oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 kwietnia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

PROJEKT
DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr ...
z dnia ...

zmieniająca załącznik II (Przepisy techniczne, normy, badania i certyfikacja) i załącznik XIII (Transport) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Porozumienia EOG należy włączyć rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 ⁽¹⁾.
- (2) Działalność Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (zwanej dalej „Agencją”) może mieć wpływ na poziom bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego w Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- (3) Rozporządzenie (UE) 2018/1139 powinno zatem zostać włączone do Porozumienia EOG w celu umożliwienia pełnego uczestnictwa państw EFTA w działaniach Agencji.
- (4) Niektóre przepisy dotyczące zarządzania ruchem lotniczym/służb żeglugi powietrznej zawarte w rozporządzeniu (UE) 2018/1139 oraz aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia pochodzą z załączników do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym (konwencja chicagowska), procedur dla służb żeglugi powietrznej (PANS) oraz regionalnych procedur uzupełniających (SUPPS) mających zastosowanie do regionów ICAO — europejskiego (EUR) lub Afryki i Oceanu Indyjskiego (AFI) — które mogą być nieodpowiednie wobec przepisów mających zastosowanie do regionu północno-atlantyckiego ICAO (NAT) lub niezgodne z nimi. Choć Islandia jest zobowiązana do spełniania i przestrzegania przepisów wynikających z rozporządzenia (UE) 2018/1139, to jednak jej położenie w regionie NAT oznacza konieczność spełniania i przestrzegania SUPPS mających zastosowanie do regionu NAT. W związku z tym procedury i wytyczne dotyczące regionu NAT można uznać za odpowiednie akceptowalne sposoby spełnienia wymagań i materiały zawierające wytyczne dla Islandii.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki II i XIII do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku II do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w rozdziale X pkt 7e (dyrektywa 2014/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się, co następuje:

„, zmieniona:

— **32018 R 1139**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).”;

⁽¹⁾ Dz.U. UE L 212 z 22.8.2018, s. 1.

2) w rozdziale XVIII pkt 4zzr (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/53/UE) dodaje się, co następuje:

„, zmieniona:

— **32018 R 1139**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).”.

Artykuł 2

W załączniku XIII do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) w pkt 64a (rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady) wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32018 R 1139**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).”;

(ii) po dostosowaniu c) dodaje dostosowanie w brzmieniu:

„d) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3. Państwa EFTA w pełni uczestniczą w Komitecie ustanowionym na podstawie ust. 1 oraz mają w nim takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie UE, z wyjątkiem prawa głosu. Urząd Nadzoru EFTA ma status obserwatora w Komitecie.«.”;

2) w pkt 66a (rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91), 66n (rozporządzenie (WE) nr 216/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady) oraz pkt 66w (rozporządzenie (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32018 R 1139**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).”;

3) w pkt 66d (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 996/2010) i 66gc (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 376/2014) dodaje się co następuje:

„, zmienione:

— **32018 R 1139**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).”;

4) w pkt 66za (rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady) wprowadza się następujące zmiany:

(i) dodaje się tekst w brzmieniu:

„, zmienione:

— **32018 R 1139**: rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).”;

(ii) tekst dostosowania c) otrzymuje brzmienie:

„w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»6. Państwa EFTA w pełni uczestniczą w Komitecie ustanowionym na podstawie ust. 1 oraz mają w nim takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie UE, z wyjątkiem prawa głosu. Urząd Nadzoru EFTA ma status obserwatora w Komitecie.«.”;

5) po pkt 66zab (rozporządzenie Komisji (WE) nr 474/2006) wprowadza się, co następuje:

„66zb. **32018 R 1139**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).

Do celów Porozumienia przepisy tego rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań:

- a) o ile poniższe przepisy nie stanowią inaczej oraz niezależnie od postanowień Protokołu 1 do Porozumienia, pojęcie »państwo(-a) członkowskie« oraz inne pojęcia dotyczące ich podmiotów publicznych użyte w rozporządzeniu należy rozumieć jako obejmujące dodatkowo, poza ich znaczeniem w rozporządzeniu, Państwa EFTA i ich podmioty publiczne. Zastosowanie ma pkt 11 Protokołu 1;
- b) w odniesieniu do państw EFTA Agencja, w stosownych przypadkach, wspiera Urząd Nadzoru EFTA lub Stały Komitet Państw EFTA, w zależności od przypadku, w wypełnianiu ich odpowiednich zadań. Agencja oraz Urząd Nadzoru EFTA lub Stały Komitet Państw EFTA, w zależności od przypadku, współpracują i wymieniają informacje w stosownych przypadkach;
- c) żadnego z przepisów niniejszego rozporządzenia nie należy rozumieć jako przenoszącego na rzecz Agencji uprawnienia do działania w imieniu państw EFTA na mocy porozumień międzynarodowych w celach innych niż udzielanie wsparcia w wykonywaniu ich zobowiązań wynikających z tych porozumień;
- d) odpowiednie wymogi dotyczące zarządzania ruchem lotniczym/służb żeglugi powietrznej określone w rozporządzeniu, aktach wykonawczych i aktach delegowanych do tego rozporządzenia, które wynikają z przepisów mających zastosowanie do regionów Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) – europejskiego (EUR) lub Afryki i Oceanu Indyjskiego (AFI) – należy rozumieć jako niewymagane dla Islandii w przypadku, gdy przestrzega ona regionalnych procedur uzupełniających ICAO dla regionu Północnego Atlantyku (NAT). Przepisy te można uznać za akceptowalne sposoby spełnienia wymagań i materiały zawierające wytyczne dla Islandii.

Odniesienia dotyczące zarządzania ruchem lotniczym/służb żeglugi powietrznej w rozporządzeniu lub aktach wykonawczych i delegowanych do niego, innych rozporządzeniach UE, których zakres geograficzny jest ograniczony do regionów EUR lub AFI wewnątrz ICAO, nie są wiążące dla Islandii, chyba że Islandia wyraźnie oświadczy, że takie przepisy mają zastosowanie w Islandii;

- e) w przypadku przestrzegania przez Islandię specyficznych dla regionu NAT regionalnych procedur uzupełniających lub materiałów zawierających wytyczne, stosowanie alternatywnych środków zgodności i późniejsze powiadamianie o nich nie jest wymagane;
- f) państwa EFTA uczestniczą w repozytorium informacji utworzonym przez Agencję we współpracy z Komisją, Urzędem Nadzoru EFTA i właściwymi organami krajowymi, o których mowa w art. 74;
- g) w art. 62:
 - (i) w ust. 1 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa »Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 5 lit. a) po słowach »tymi państwami członkowskimi« wprowadza się słowa »i państwem EFTA«;
 - (iii) w odniesieniu do państw EFTA ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

»Najpóźniej sześć miesięcy po dniu wejścia w życie decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../... z dnia... [niniejsza decyzja] dane państwa EFTA powiadamiają Komisję, Agencję oraz Urząd Nadzoru EFTA o takiej decyzji dotyczącej wspólnej odpowiedzialności oraz przekazują im wszystkie istotne informacje, w szczególności informacje o umowie, o której mowa w lit. a), oraz o środkach podjętych w celu zapewnienia, aby zadania te były skutecznie wykonywane zgodnie z lit. b). Komisja i Urząd Nadzoru EFTA współpracują w zakresie oceny zgłoszenia.«;
 - (iv) w ust. 5 akapit trzeci po słowie »Komisja« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«, a po słowach »informują Komisję« wprowadza się słowa », Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (v) w ust. 9 po słowie »Komisja,« wprowadza się słowa »Urząd Nadzoru EFTA,«;

- h) w art. 66:
- (i) w ust. 1 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) ust. 3 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa », Urzędowi Nadzoru EFTA«;
 - (iii) w ust. 4 po słowie »Komisję« wprowadza się słowa »lub, odpowiednio, Urząd Nadzoru EFTA«;
- i) w art. 68:
- (i) w ust. 1 lit. a) po słowie »Unią« wprowadza się słowa », państwem EFTA lub państwami EFTA«;
 - (ii) w art. 1 lit c) po wyrazach »państwem członkowskim« wprowadza się wyrazy », państwem EFTA lub państwami EFTA«;
 - (iii) w ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

»W każdym przypadku, gdy Unia podejmuje konsultacje z państwem trzecim w celu zawarcia umów dotyczących uznawania certyfikatów lub zawiera takie umowy, państwa EFTA są należycie informowane, a Unia i jej państwa członkowskie dokładają starań aby zapewnić państwom EFTA możliwość przystąpienia do takiej umowy lub uzyskania dla państw EFTA oferty zawarcia podobnej umowy z tym państwem trzecim. Państwa EFTA z kolei starają się zawierać z państwami trzecimi umowy odpowiadające umowom zawartym przez Unię.«;
- j) w art. 72:
- (i) w ust. 1 i 6 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa », Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 4 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
 - (iii) dodaje się ustęp w brzmieniu:

»8. Informacje lub dane pochodzące od państw EFTA i Urzędu Nadzoru EFTA powinny być zawsze chronione na równi z informacjami lub danymi pochodzącymi od państw członkowskich UE, Agencji i Komisji.«;
- k) w art. 74 ust. 1–7 po słowie »Komisją« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urzędem Nadzoru EFTA«;
- l) w art. 75 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3. Agencja wspiera również Urząd Nadzoru EFTA w zakresie środków i zadań przewidzianych w niniejszym artykule.«;

m) w art. 76:

- (i) w ust. 2 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (ii) w ust. 4 akapit trzeci po słowie »Komisję« wprowadza się słowa », Urząd Nadzoru EFTA«;

n) w art. 84:

- (i) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Urzędowi Nadzoru EFTA powierzone zostaje uprawnienie do nakładania grzywien i okresowych kar pieniężnych na osobę fizyczną lub prawną, której Agencja wydała certyfikat lub która złożyła Agencji deklarację zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w przypadku gdy taka osoba fizyczna lub prawna ma główne miejsce prowadzenia działalności w państwie EFTA lub – jeżeli osoba ta nie posiada głównego miejsca prowadzenia działalności – gdy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie EFTA.«;

- (ii) w ust. 3 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urząd Nadzoru EFTA«;
- (iii) w ust. 5 po słowach »Trybunał Sprawiedliwości« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Trybunał EFTA«, a po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »oraz, w odniesieniu do państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- (iv) w ust. 6 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państw EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- o) w art. 85 w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

»Agencja wspomaga również Urzędowi Nadzoru EFTA i zapewnia mu jednakowe wsparcie, jeżeli takie środki i działania wchodzą w zakres kompetencji Urzędu Nadzoru EFTA zgodnie z Porozumieniem EOG. Agencja składa Urzędowi Nadzoru EFTA sprawozdania z inspekcji oraz innych działań monitorujących przeprowadzonych w państwie EFTA.«;
- p) w art. 88:
 - (i) w ust. 1 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa », Urząd Nadzoru EFTA«;
 - (ii) w ust. 2 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »oraz Urzędowi Nadzoru EFTA«;
 - (iii) w ust. 3 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »lub, w odniesieniu do państwa EFTA, Urzędu Nadzoru EFTA«;
- q) w art. 89 ust. 1 po słowie »Komisja« wprowadza się słowa », Urząd Nadzoru EFTA«;
- r) w art. 90 ust. 4 po słowie »Komisją« wprowadza się słowa », Urzędem Nadzoru EFTA«;
- s) w art. 93 po słowie »Komisji« wprowadza się słowa »oraz Urzędu Nadzoru EFTA«;
- t) w art. 95 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»3. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) i art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich, obywatele państw EFTA posiadający pełnię praw obywatelskich mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez Dyrektora Wykonawczego Agencji.

Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 3 lit. e) i art. 85 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej języki, o których mowa w art. 129 ust. 1 Porozumienia EOG, są uznawane przez Agencję, w odniesieniu do jej personelu, za języki Unii, o których mowa w art. 55 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.«;
- u) w art. 96 dodaje się, co następuje:

»Państwa EFTA przyznają Agencji i jej personelowi przywileje i immunitety równoważne przywilejom i immunitetom określonym w Protokole nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE.«;
- v) w art. 99 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»6. Państwa EFTA w pełni uczestniczą w zarządzie i mają w nim takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie UE, z wyjątkiem prawa głosu. Urząd Nadzoru EFTA wyznacza – w roli obserwatora – jednego przedstawiciela i zastępcę.«;
- w) w art. 106 dodaje się ustęp w brzmieniu:

»7. Obywatele państw EFTA mają prawo być członkami, w tym przewodniczącymi, komisji odwoławczych. Podczas sporządzania listy zakwalifikowanych kandydatów, o której mowa w ust. 1, Komisja uznaje za kandydatów również obywateli państw EFTA.«;
- x) w art. 114 ust. 3 po słowach »państwa członkowskie« wprowadza się słowa », Urząd Nadzoru EFTA, a także państwa EFTA«;

- y) w art. 119:
- (i) w ust. 1 po słowach »zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 1049/2001.« wprowadza się zdanie w brzmieniu:
»Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001, do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, ma zastosowanie do wszelkich dokumentów Agencji dotyczących państw EFTA.«;
 - (ii) w ust. 3 po słowie »Unii« wprowadza się słowa »oraz na język islandzki i norweski«;
 - (iii) w ust. 5 po słowie »Unii« wprowadza się słowa »bądź w języku islandzkim lub norweskim«;
- z) w art. 120 dodaje się ustęp w brzmieniu:
»13. Państwa EFTA uczestniczą we wkładzie finansowym Unii, o którym mowa w ust. 1 lit. a). W tym celu stosuje się odpowiednio procedury ustanowione w art. 82 ust. 1 lit. a) i Protokole 32 do Porozumienia.«;
- za) w art. 127 dodaje się ustęp w brzmieniu:
»5. Państwa EFTA w pełni uczestniczą w Komitecie ustanowionym na podstawie ust. 1 oraz mają w nim takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie UE, z wyjątkiem prawa głosu. Urząd Nadzoru EFTA ma w Komitecie status obserwatora.«;
- zb) w art. 128 ust. 4 po słowach »każde państwo członkowskie« dodaje się słowa »i każde państwo EFTA.«;
- zc) art. 140 ust. 6 nie ma zastosowania do państw EFTA;
- zd) w stosownych przypadkach, o ile nie postanowiono inaczej, powyższe dostosowania stosuje się odpowiednio do innych przepisów ustawodawstwa Unii powierzających uprawnienia Agencji i włączonych do niniejszego Porozumienia.”.

Artykuł 3

Teksty rozporządzenia (UE) 2018/1139 w językach islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, są autentyczne.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ... lub w dniu następującym po ostatniej notyfikacji dokonanej na podstawie art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG *, w zależności od tego, która z tych dat przypada później.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

**Wspólna deklaracja Umawiających się Stron do decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr .../...
włączającej do Porozumienia EOG rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) 2018/1139**

Strony potwierdzają, że włączenie tego aktu pozostaje bez uszczerbku dla bezpośredniego stosowania protokołu 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej w odniesieniu do obywateli państw EFTA na terytorium każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z art. 11 tego protokołu.

DECYZJA RADY (UE) 2023/926**z dnia 24 kwietnia 2023 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami (EU-OSHA)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽²⁾ (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) weszło w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie, między innymi, protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (3) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG, w celu uwzględnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126 ⁽³⁾.
- (4) Należy zatem zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić realizację tej rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2023 r.
- (5) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno zatem być oparte na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zaproponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami oparte jest na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2062/94 (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 58).

Sporządzono w Luksemburgu dnia 24 kwietnia 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

PROJEKT
DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr ...
z dnia ...
zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach
poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę pomiędzy Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w celu uwzględnienia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiającego Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2062/94 ⁽¹⁾.
- (2) Rozporządzenie (UE) 2019/126 uchyla rozporządzenie Rady (WE) nr 2062/94 ⁽²⁾, które zostało uwzględnione w Porozumieniu EOG, i które w związku z powyższym należy uchylić w ramach Porozumienia EOG.
- (3) Należy zatem zmienić protokół 31 do Porozumienia EOG, aby umożliwić realizację tej rozszerzonej współpracy od dnia 1 stycznia 2023 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 5 ust. 11 Protokołu 31 otrzymuje brzmienie:

- „a) Państwa EFTA w pełni uczestniczą w Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA), zwanej dalej »Agencją«, ustanowionej przez następujący akt prawny Unii:
- **32019 R 0126**: Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126 z dnia 16 stycznia 2019 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa i Zdrowia w Pracy (EU-OSHA) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 2062/94 (Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 58).
- b) Państwa EFTA uczestniczą w finansowaniu działań, o których mowa w lit. a) zgodnie z art. 82 ust. 1 lit. a) i protokołem 32 do Porozumienia.
- c) Państwa EFTA w pełni uczestniczą w Zarządzie i mają w nim takie same prawa i obowiązki jak państwa członkowskie UE, z wyjątkiem prawa głosu.
- d) Pojęcie »państwo członkowskie«, »państwa członkowskie« i inne pojęcia odnoszące się do ich podmiotów publicznych zawarte w art. 12 rozporządzenia rozumiane są jako obejmujące, poza ich znaczeniem określonym w rozporządzeniu, państwa EFTA i ich podmioty publiczne.
- e) Agencja posiada osobowość prawną. Agencja korzysta we wszystkich państwach Umawiających się Stron z najszerzej zdolności prawnej i zdolności do czynności prawnych przyznawanej osobom prawnym przez prawo krajowe.
- f) Państwa EFTA przyznają Agencji i jej pracownikom przywileje i immunitety równoważne przywilejom i immunitetom zawartym w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.
- g) Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) oraz art. 82 ust. 3 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej obywatele państw EFTA posiadający pełnię praw obywatelskich mogą być zatrudniani na podstawie umowy przez dyrektora wykonawczego Agencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2019, s. 58.

⁽²⁾ Dz.U. L 216 z 20.8.1994, s. 1.

- h) Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. e), art. 82 ust. 3 lit. e) i art. 85 ust. 3 warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej języki, o których mowa w art. 129 ust. 1 Porozumienia EOG, są uznawane przez Agencję, w odniesieniu do jej personelu, za języki Unii, o których mowa w art. 55 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej.
- i) Na mocy art. 79 ust. 3 Porozumienia do niniejszego ustępu stosuje się część VII (Postanowienia instytucjonalne) Porozumienia.
- j) W celu stosowania rozporządzenia (UE) 2019/126 rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽³⁾, stosuje się do wszystkich dokumentów Agencji, również w odniesieniu do państw EFTA.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG *.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

^(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Wspólne oświadczenie Umawiających się Stron do decyzji nr .../...
uwzględniającej w Porozumieniu rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/126

Strony potwierdzają, że uwzględnienie w Porozumieniu przedmiotowego aktu pozostaje bez uszczerbku dla bezpośredniego stosowania protokołu 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej do obywateli państw EFTA na terytorium każdego państwa członkowskiego Unii Europejskiej na podstawie art. 11 tego protokołu.

DECYZJA RADY (WPZiB) 2023/927**z dnia 5 maja 2023 r.****w sprawie środka pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w celu wsparcia ukraińskich sił zbrojnych poprzez dostarczanie amunicji**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady (WPZiB) 2021/509 ⁽¹⁾ ustanowiono Europejski Instrument na rzecz Pokoju w celu finansowania przez państwa członkowskie działań Unii w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB) służących utrzymaniu pokoju, zapobieganiu konfliktom i umacnianiu bezpieczeństwa międzynarodowego zgodnie z art. 21 ust. 2 lit. c) Traktatu. W szczególności, zgodnie z art. 1 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2021/509, Europejski Instrument na rzecz Pokoju ma być wykorzystywany do finansowania środków pomocy, takich jak działania służące wzmocnieniu zdolności państw trzecich oraz organizacji regionalnych i międzynarodowych dotyczących kwestii wojskowych i obronnych.
- (2) Od kilku lat ukraińskie siły zbrojne odpierają rosyjską napaść, ponosząc ofiary zarówno wśród wojska, jak i ludności cywilnej. W lutym 2022 r. doszło do dramatycznej eskalacji rosyjskiej agresji w formie niczym niesprowokowanej pełnoskalowej inwazji sił zbrojnych Federacji Rosyjskiej na Ukrainę.
- (3) W dniu 25 lutego 2022 r. rząd Ukrainy zwrócił się do Unii z pilną prośbą o pomoc polegającą na zapewnieniu sprzętu wojskowego. W odpowiedzi na tę prośbę od dnia 28 lutego 2022 r. udzielane jest wsparcie w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju zgodnie z decyzjami Rady (WPZiB) 2022/338 ⁽²⁾ i (WPZiB) 2022/339 ⁽³⁾.
- (4) Podczas 24. szczytu UE–Ukraina, który odbył się w dniu 3 lutego 2023 r., Unia i jej państwa członkowskie ponownie zapewniły, że będą nadal wspierać Ukrainę i jej obywateli w walce z trwającą wojną napastniczą Rosji, tak długo, jak będzie to potrzebne. Na nadzwyczajnym szczycie Rady Europejskiej w dniach 9 i 10 lutego 2023 r. prezydent Ukrainy podkreślił pilną potrzebę dalszego wsparcia wojskowego na rzecz tego państwa.
- (5) W dniu 2 marca 2023 r. Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”) otrzymał wniosek Ukrainy o wsparcie jej sił zbrojnych w postaci dostawy amunicji artyleryjskiej kalibru 155 mm.
- (6) W dniu 20 marca 2023 r. Rada zgodziła się na trójtorowe podejście mające na celu, w szczególności, przyspieszenie dostawy i wspólnego zamówienia, które mają objąć 1 milion sztuk amunicji artyleryjskiej dla Ukrainy w ramach wspólnych wysiłków w ciągu najbliższych 12 miesięcy i zaapelowała o szybką realizację tych trzech ścieżek działania, które są wzajemnie powiązane i które należy przeprowadzić równolegle i w skoordynowany sposób. Rada wezwała państwa członkowskie do pilnego dostarczenia Ukrainie amunicji ziemia-ziemia oraz amunicji artyleryjskiej, a także, w razie takiej prośby, pocisków. W odniesieniu do trzeciej ścieżki Rada zwróciła się również do Komisji o przedstawienie konkretnych propozycji mających na celu pilne wsparcie zwiększenia wydajności produkcyjnej europejskiego przemysłu obronnego, zabezpieczenie łańcuchów dostaw, usprawnienie procedur zamówień, zaradzenie brakom w zdolnościach produkcyjnych i propagowanie inwestycji, w tym, w stosownych przypadkach, uruchomienie budżetu Unii.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/509 z dnia 22 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju oraz uchylenia decyzji (WPZiB) 2015/528 (Dz.U. L 102 z 24.3.2021, s. 14).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/338 z dnia 28 lutego 2022 r. w sprawie środka pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w odniesieniu do dostarczenia ukraińskim siłom zbrojnym sprzętu wojskowego i platform wojskowych o śmiertelności sile (Dz.U. L 60 z 28.2.2022, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/339 z dnia 28 lutego 2022 r. w sprawie środka pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju w celu wsparcia ukraińskich sił zbrojnych (Dz.U. L 61 z 28.2.2022, s. 1).

- (7) Rada zaapelowała ponadto do państw członkowskich o możliwie najszybsze wspólne zamówienie dla Ukrainy, przed dniem 30 września 2023 r., amunicji kalibru 155 mm i, w razie takiej prośby ze strony Ukrainy – pocisków w zakładach europejskiego przemysłu obronnego (i w Norwegii), zgodnie z parametrami określonymi w ramach istniejącego przedsięwzięcia Europejskiej Agencji Obrony lub poprzez komplementarne przedsięwzięcia wspólnego nabycia, którym przewodzi jedno z państw członkowskich.
- (8) Warunki określone w niniejszej decyzji mają zastosowanie wyłącznie do wspólnego udzielania zamówień, o których mowa w pkt 3 zatwierdzonej przez Radę 20 marca 2023 r. noty na temat przyspieszenia dostaw i wspólnego udzielania zamówień dotyczących amunicji dla Ukrainy, i pozostają bez uszczerbku dla wszelkich warunków, które zostaną określone w przyszłych decyzjach lub rozporządzeniach dotyczących europejskiego przemysłu obronnego.
- (9) Środki pomocy mają być realizowane z uwzględnieniem zasad i wymogów określonych w decyzji (WPZiB) 2021/509, w szczególności zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady 2008/944/WPZiB⁽⁴⁾, oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi realizacji dochodów i wydatków finansowanych w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (zwanymi dalej „przepisami wykonawczymi dotyczącymi Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju”), w tym z przepisami dotyczącymi pochodzenia sprzętu wojskowego. W drodze odstępstwa od art. 50 księgi 3 przepisów wykonawczych dotyczących Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju i ze względu na szczególne okoliczności udział we wspólnych postępowaniach o udzielenie zamówień na amunicję i pociski, które mają być finansowane w ramach niniejszego środka pomocy, jest otwarty wyłącznie dla podmiotów gospodarczych mających siedzibę w Unii lub w Norwegii, które produkują tę amunicję i pociski w Unii lub w Norwegii, bez uszczerbku dla wszelkich przyszłych decyzji. Zastosowanie powinny mieć reguły pochodzenia przewidziane w art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽⁵⁾. Amunicja i pociski poddane istotnemu etapowi wytwarzania w Unii lub Norwegii, polegającemu na ostatecznym zmontowaniu powinny również być uznawane za kwalifikujące się. Łańcuchy dostaw tych podmiotów mogą obejmować podmioty mające siedzibę lub zakłady produkcyjne poza Unią lub Norwegią. W tym kontekście należy uwzględnić interesy państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony.
- (10) Rada potwierdza, że jest zdecydowana chronić, propagować i urzeczywistniać prawa człowieka, podstawowe wolności i zasady demokratyczne, umacniać praworządność i dobre sprawowanie władzy zgodnie z Kartą Narodów Zjednoczonych, Powszechną deklaracją praw człowieka i prawem międzynarodowym, w szczególności prawem międzynarodowym praw człowieka i międzynarodowym prawem humanitarnym.
- (11) Rada będzie otrzymywać regularnie, raz w miesiącu, informacje na temat realizacji środka pomocy na podstawie niniejszej decyzji, aby monitorować postępy w realizacji celu, którym jest dostarczenie Ukrainie miliona sztuk amunicji artyleryjskiej. Organizowane będą także regularne spotkania na szczeblu krajowych dyrektorów ds. uzbrojenia z Grupą Zadaniową ds. Wspólnych Zamówień w dziedzinie Obronności (Komisja, Europejska Służba Działań Zewnętrznych, Europejska Agencja Obrony), aby ocenić potrzeby oraz zdolności przemysłu, a także by zapewnić niezbędną ścisłą koordynację, zwłaszcza w odniesieniu do dostaw z zapasów, zmiany priorytetów co do istniejących zamówień i w odniesieniu do różnych przedsięwzięć wspólnego nabycia, aby zapewnić odpowiednią realizację trzech różnych ścieżek działania.
- (12) Komitet Stałych Przedstawicieli będzie monitorować skoordynowaną i równoległą realizację trójtorowego podejścia.
- (13) Rada zaznaczyła też, że nadal jest zdecydowana udzielać Ukrainie wsparcia politycznego i wojskowego, w szczególności poprzez Europejski Instrument na rzecz Pokoju i misję UE w zakresie pomocy wojskowej dla Ukrainy, bez uszczerbku dla szczególnego charakteru polityki bezpieczeństwa i obronnej niektórych państw członkowskich oraz przy zapewnieniu należytego uwzględnienia interesów w zakresie bezpieczeństwa i obrony wszystkich państw członkowskich,

⁽⁴⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie, cele, zakres i czas trwania

1. Niniejszym ustanawia się środek pomocy na rzecz Ukrainy (zwanej dalej „beneficjentem”), który to środek (zwany dalej „środkiem pomocy”) ma zostać sfinansowany z Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju.
2. Celem środka pomocy jest przyczynianie się do wzmocnienia zdolności i odporności ukraińskich sił zbrojnych, by broniły niepodległości, suwerenności i integralności terytorialnej Ukrainy oraz chroniły ludność cywilną przed trwającą agresją wojskową, poprzez przekazanie amunicji artyleryjskiej kalibru 155 mm, oraz, w razie takiej prośby, pocisków, która to amunicja i pociski zostaną wspólnie jak najszybciej zamówione od europejskiego przemysłu obronnego.
3. Aby osiągnąć cel określony w ust. 2, w ramach środka pomocy finansuje się dostarczenie ukraińskim siłom zbrojnym amunicji artyleryjskiej kalibru 155 mm, oraz, w razie takiej prośby, pocisków. Taka amunicja i takie pociski są zamawiane wspólnie od podmiotów gospodarczych mających siedzibę w Unii lub w Norwegii, które produkują tę amunicję i pociski w Unii lub w Norwegii. Zastosowanie mają reguły pochodzenia określone w art. 60 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Uznaje się, że amunicja i pociski poddane istotnemu etapowi wytwarzania w Unii lub Norwegii, polegającemu na ostatecznym zmontowaniu również się kwalifikują. Łańcuchy dostaw tych podmiotów mogą obejmować podmioty mające siedzibę lub zakłady produkcyjne poza Unią lub Norwegią. W tym kontekście uwzględnia się interesy państw członkowskich w zakresie bezpieczeństwa i obrony. Wspólne zamówienia realizowane w ramach niniejszego środka pomocy udzielane są przez podmioty wymienione w art. 4 ust. 3, zgodnie z parametrami określonymi w ramach istniejącego projektu Europejskiej Agencji Obrony lub poprzez uzupełniające projekty wspólnego nabycia prowadzone przez jedno z państw członkowskich.
4. Okres obowiązywania środka pomocy wynosi 56 miesięcy od dnia przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Uzgodnienia finansowe

1. Kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych ze środkiem pomocy wynosi 1 000 000 000 EUR.
2. Wszystkimi wydatkami zarządza się zgodnie z decyzją (WPZiB) 2021/509 oraz przepisami dotyczącymi realizacji dochodów i wydatków w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju (zwanymi dalej „przepisami wykonawczymi dotyczącymi Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju”), w tym przepisami dotyczącymi pochodzenia sprzętu wojskowego. Na zasadzie odstępstwa od art. 50 księgi 3 przepisów wykonawczych dotyczących Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju we wspólnych postępowaniach o udzielenie zamówienia uczestniczyć mogą wyłącznie podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 1 ust. 3.
3. Zgodnie z art. 29 ust. 5 decyzji (WPZiB) 2021/509 administrator do spraw środków pomocy może, po przyjęciu niniejszej decyzji, wezwać do wniesienia wkładów maksymalnie do kwoty 1 000 000 000 EUR. Środki finansowe, do których wniesienia wezwał administrator do spraw środków pomocy, mogą być wykorzystane jedynie do pokrycia wydatków w granicach zatwierdzonych przez komitet ustanowiony decyzją (WPZiB) 2021/509 w odpowiednim budżecie korygującym i budżecie rocznym odpowiadającym danemu środkowi pomocy.
4. Zamówienia publiczne lub zlecenia zakupu związane z realizacją środka pomocy są zawierane w możliwie najszybszy sposób między dniem 20 marca 2023 r. a dniem 30 września 2023 r. Powiązane wydatki kwalifikują się od dnia 20 marca 2023 r. do dnia określonego przez Radę.

Artykuł 3

Uzgodnienia z beneficjentem

1. Wysoki Przedstawiciel dokonuje z beneficjentem niezbędnych uzgodnień, by zapewnić przestrzeganie przez niego prawa międzynarodowego, w szczególności międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, i art. 62 ust. 2 decyzji (WPZiB) 2021/509 jako warunku udzielenia wsparcia w ramach środka pomocy.

2. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 1, obejmują postanowienia dotyczące zawieszenia i zakończenia wsparcia w ramach środka pomocy w przypadku stwierdzenia, że beneficjent naruszył obowiązki, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 4

Wykonanie

1. Wysoki Przedstawiciel jest odpowiedzialny za zapewnienie wykonania niniejszej decyzji zgodnie z decyzją (WPZiB) 2021/509 oraz zgodnie z przepisami wykonawczymi dotyczącymi Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju, oraz zgodnie ze zintegrowanymi ramami metodologicznymi dla oceny i określenia środków i kontroli wymaganych w związku ze środkami pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju.

2. Specyfikacja amunicji artyleryjskiej kalibru 155 mm oraz pocisków, które to amunicja i pociski mają zostać przekazane w ramach środka pomocy, odpowiada priorytetom, o których powiadomiła Ukraina za pośrednictwem sztabu wojσκowego UE. Komitet utworzony na mocy decyzji (WPZiB) 2021/509 decyduje o ramach mających zastosowanie do finansowania działań określonych w art. 1 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, o uzgodnieniach dotyczących zwrotu kosztów.

3. Realizacja działań, o których mowa w art. 1 ust. 3, może być prowadzona przez:

- a) Ministerstwo Obrony Belgii;
- b) Ministerstwo Obrony Bułgarii;
- c) Ministerstwo Obrony Chorwacji;
- d) Ministerstwo Obrony Cypru;
- e) Ministerstwo Obrony Republiki Czeskiej;
- f) Ministerstwo Obrony Danii;
- g) Estońskie Centrum Inwestycji Obronnych (ECDI) w imieniu Ministerstwa Obrony Estonii;
- h) Ministerstwo Obrony Finlandii;
- i) Ministerstwo Obrony Francji;
- j) Ministerstwo Obrony, Federalne Ministerstwo Spraw Zagranicznych oraz Federalne Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Ojczyźnianych Niemiec;
- k) Ministerstwo Obrony Grecji;
- l) Ministerstwo Obrony Włoch;
- m) Ministerstwo Obrony Łotwy oraz Państwowe Centrum Logistyki i Zamówień Obronnych Łotwy;
- n) Ministerstwo Obrony Narodowej Litwy;
- o) Dyrekcję Obrony w Ministerstwie Spraw Zagranicznych i Europejskich Luksemburga;
- p) Ministerstwo Obrony Niderlandów;
- q) Ministerstwo Obrony Polski;
- r) Ministerstwo Obrony Portugalii;
- s) Ministerstwo Obrony Narodowej Rumunii;
- t) Ministerstwo Obrony Republiki Słowackiej;
- u) Ministerstwo Obrony Słowenii;
- v) Ministerstwo Obrony Hiszpanii;
- w) Ministerstwo Obrony Szwecji/Szwedzka Agencja Obronności.

Artykuł 5

Wsparcie państw członkowskich

Państwa członkowskie zezwalają na tranzyt amunicji artyleryjskiej kalibru 155 mm oraz pocisków, w tym personelu towarzyszącego, przez swoje terytoria, w tym swoją przestrzeń powietrzną, w sposób zgodny z art. 56 ust. 3 decyzji (WPZiB) 2021/509.

Artykuł 6

Monitorowanie, kontrola i ocena

1. Wysoki Przedstawiciel monitoruje przestrzeganie przez beneficjenta obowiązków określonych w art. 3. Monitorowanie to jest wykorzystywane do zapewnienia świadomości kontekstu i ryzyka naruszenia obowiązków określonych zgodnie z art. 3 oraz do przyczyniania się do zapobiegania takim naruszeniom, w tym naruszaniu prawa międzynarodowego praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez jednostki sił zbrojnych Ukrainy wspierane w ramach środka pomocy.

2. Kontrola sprzętu po wysyłce jest zorganizowana w sposób zgodny ze zintegrowanymi ramami metodologicznymi dla oceny i określenia środków i kontroli wymaganych w związku ze środkami pomocy w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Pokoju.

Artykuł 7

Sprawozdawczość

W okresie wdrażania Wysoki Przedstawiciel przedstawia Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa (KPiB) półroczne sprawozdania z realizacji środka pomocy, zgodnie z art. 63 decyzji (WPZiB) 2021/509. Będą one uzupełniane regularnymi, comiesięcznymi aktualizacjami dla Rady na temat wdrażania środka pomocy, w tym postępów w realizacji jego celu, w oparciu o informacje przekazywane przez państwa członkowskie na temat dostaw amunicji artyleryjskiej kalibru 155 mm oraz, w razie takiej prośby, pocisków. Administrator do spraw środków pomocy regularnie informuje Komitet Instrumentu ustanowiony decyzją (WPZiB) 2021/509 o realizacji dochodów i wydatków zgodnie z art. 38 tej decyzji, w tym poprzez dostarczanie informacji na temat uczestniczących dostawców i podwykonawców.

Artykuł 8

Zawieszenie i zakończenie

1. KPiB może podjąć decyzję o całkowitym lub częściowym zawieszeniu realizacji środka pomocy zgodnie z art. 64 decyzji (WPZiB) 2021/509.

2. KPiB może też zalecić Radzie zakończenie środka pomocy.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 20 marca 2023 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 maja 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA Nr 1/2023 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A UKRAINĄ W SPRAWIE TRANSPORTU DROGOWEGO TOWARÓW

z dnia 16 marca 2023 r.

dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego [2023/928]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie transportu drogowego towarów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 6, a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 7 ust. 6 Umowy między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie transportu drogowego towarów (zwanej dalej „Umową”) Wspólny Komitet ma przyjąć regulamin wewnętrzny. Należy zatem przyjąć regulamin wewnętrzny określony w załączniku do niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Regulamin wewnętrzny

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu określony w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Współprzewodniczący

Oleksandr KUBRAKOV

Kristian SCHMIDT

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 6.7.2022, s. 4.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY WSPÓLNEGO KOMITETU

Artykuł 1

Szefowie delegacji

1. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli Stron. Każda Strona wyznacza osobę, która będzie stała na czele jej delegacji, oraz, w razie konieczności, zastępcę tej osoby. Szef delegacji może być zastępowany przez zastępcę lub przez osobę wyznaczoną na potrzeby konkretnego posiedzenia.
2. Wspólnemu Komitetowi przewodniczą na przemian przedstawiciel Unii Europejskiej i przedstawiciel Ukrainy. Funkcję przewodniczącego pełni szef odpowiedniej delegacji lub, pod jego nieobecność, zastępca szefa lub osoba wyznaczona w celu ich zastępowania.

Artykuł 2

Posiedzenia

1. Wspólny Komitet spotyka się w zależności od potrzeb. Każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Komitetu. Wspólny Komitet zwołuje się również nie później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem Umowy w celu oceny potrzeby przedłużenia obowiązywania Umowy i podjęcia w tej sprawie stosownej decyzji zgodnie z jej art. 6 ust. 2.
2. Wspólny Komitet organizuje posiedzenia fizyczne lub za pośrednictwem innych środków (np. w formie telekonferencji lub wideokonferencji).
3. Posiedzenia odbywają się, w miarę możliwości, na przemian w państwie członkowskim Unii Europejskiej i w Ukrainie, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
4. Językiem roboczym jest język angielski.
5. Po uzgodnieniu przez Strony daty i miejsca posiedzeń Komisja Europejska zwołuje posiedzenia dla Unii Europejskiej, a ministerstwo odpowiedzialne za transport drogowy zwołuje je dla Ukrainy.
6. O ile Strony nie uzgodnią inaczej, posiedzenia Wspólnego Komitetu nie są jawne. W razie potrzeby na zakończenie posiedzenia można za obopólną zgodą sporządzić komunikat prasowy.

Artykuł 3

Delegacje

1. Przed każdym posiedzeniem szefowie delegacji informują się nawzajem o planowanym składzie swoich delegacji na dane posiedzenie.
2. Przedstawiciele zainteresowanych stron z branży transportu drogowego mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach lub w ich częściach w charakterze obserwatorów, jeżeli Wspólny Komitet wyrazi na to zgodę w drodze konsensusu.
3. Wspólny Komitet może, jeżeli zostało to uzgodnione w drodze konsensusu, zaprosić inne zainteresowane strony lub ekspertów do udziału w jego posiedzeniach lub w ich częściach w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy.
4. Obserwatorzy nie uczestniczą w procesie decyzyjnym Wspólnego Komitetu.

Artykuł 4

Sekretariat

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik ministerstwa Ukrainy odpowiedzialnego za transport drogowy wspólnie pełnią funkcję sekretarzy Wspólnego Komitetu.

Artykuł 5

Porządek obrad

1. Szefowie delegacji ustalają wstępny porządek obrad każdego posiedzenia w drodze obopólnego porozumienia. Sekretarze przesyłają członkom delegacji wstępny porządek obrad nie później niż piętnaście dni przed datą posiedzenia.
2. Wspólny Komitet przyjmuje porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Jeżeli Wspólny Komitet wyrazi na to zgodę, w porządku obrad można umieścić punkty, których nie uwzględniono we wstępnym porządku obrad.
3. Szefowie delegacji mogą skrócić termin określony w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów lub pilnego charakteru danej sprawy.

Artykuł 6

Protokoły

1. Po każdym posiedzeniu Wspólnego Komitetu sporządza się projekt protokołu. Wskazuje się w nim omawiane punkty i przyjęte decyzje.
2. W terminie jednego miesiąca od daty posiedzenia szef delegacji, który pełni rolę gospodarza posiedzenia, przedkłada za pośrednictwem sekretarzy Wspólnego Komitetu projekt protokołu szefowi drugiej delegacji do zatwierdzenia w drodze procedury pisemnej.
3. Po zatwierdzeniu protokół zostaje podpisany w dwóch egzemplarzach przez szefów delegacji i każda ze Stron zachowuje po jednym oryginalnym egzemplarzu. Szefowie delegacji mogą zdecydować, że podpisanie i wymiana kopii w formie elektronicznej spełniają powyższy wymóg.
4. Protokoły posiedzeń Wspólnego Komitetu są jawne, chyba że jedna ze Stron zgłosi wniosek, by było inaczej.
5. Szefowie delegacji mogą skrócić termin określony w ust. 2 i uzgodnić datę zatwierdzenia, o którym mowa w ust. 3, w celu uwzględnienia wymogów lub pilnego charakteru danej sprawy.

Artykuł 7

Procedura pisemna

W razie konieczności i w należycie uzasadnionych przypadkach decyzje Wspólnego Komitetu mogą zostać przyjęte w drodze procedury pisemnej. W tym celu szefowie delegacji wymieniają opinie na temat projektów środków, w odniesieniu do których zwrócono się do Wspólnego Komitetu o wydanie decyzji, które następnie można zatwierdzić w drodze wymiany korespondencji. Każda ze Stron może jednak zażądać zwołania Wspólnego Komitetu w celu omówienia danej kwestii.

Artykuł 8

Narady

1. Wspólny Komitet podejmuje decyzje w drodze konsensusu Stron.
2. Decyzje Wspólnego Komitetu noszą nazwę „decyzja”, po której następuje numer porządkowy, data przyjęcia oraz opis przedmiotu decyzji.
3. Decyzje Wspólnego Komitetu są podpisywane przez szefów delegacji i załączane do protokołu.
4. Decyzje przyjęte przez Wspólny Komitet są wykonywane przez Strony zgodnie z ich własnymi procedurami wewnętrznymi.

5. Decyzje przyjęte przez Wspólny Komitet mogą zostać opublikowane przez Strony w ich odpowiednich publikatorach urzędowych. Każda ze Stron zachowuje po jednym oryginalnym egzemplarzu decyzji.

Artykuł 9

Grupy robocze

1. Wspólny Komitet może ustanawiać grupy robocze wspierające Wspólny Komitet w wykonywaniu jego obowiązków. Zakres zadań grupy roboczej jest zatwierdzany przez Wspólny Komitet zgodnie z art. 7 ust. 5 Umowy i zostaje zamieszczony w załączniku do decyzji ustanawiającej grupę roboczą.
2. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele Stron.
3. Grupy robocze pracują pod zwierzchnictwem Wspólnego Komitetu, któremu składają sprawozdanie po każdym ze swoich posiedzeń. Grupy robocze nie podejmują decyzji, ale mogą formułować zalecenia dla Wspólnego Komitetu.
4. Wspólny Komitet może w każdej chwili podjąć decyzję o rozwiązaniu istniejących grup roboczych, zmianie zakresu ich zadań lub ustanowieniu nowych grup roboczych mających wspierać go w wykonywaniu jego obowiązków.

Artykuł 10

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wydatki związane ze swoim udziałem w posiedzeniach Wspólnego Komitetu i grup roboczych, obejmujące zarówno koszty personelu, podróży i pobytu, jak i koszty opłat pocztowych i telekomunikacyjnych.
2. Wszelkie inne wydatki związane z materialnymi aspektami organizacji posiedzeń ponosi Strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 11

Zmiany w regulaminie wewnętrznym

Wspólny Komitet może w każdej chwili zmienić niniejszy regulamin wewnętrzny w drodze decyzji podjętej zgodnie z art. 7 ust. 5 Umowy.

**DECYZJA NR 2/2023 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY
MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A UKRAINĄ W SPRAWIE TRANSPORTU DROGOWEGO
TOWARÓW**

z dnia 16 marca 2023 r.

dotycząca przedłużenia obowiązywania Umowy [2023/929]

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie transportu drogowego towarów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 1/2023 z dnia 16 marca 2023 r. Wspólny Komitet przyjął swój regulamin wewnętrzny.
- (2) Zgodnie z art. 6 ust. 1 Umowy między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie transportu drogowego towarów (zwanej dalej „Umową”) Umowę tę stosuje się do dnia 30 czerwca 2023 r.
- (3) Zgodnie z art. 7 ust. 2 Umowy Wspólny Komitet zwołuje się nie później niż trzy miesiące przed wygaśnięciem Umowy w celu oceny potrzeby przedłużenia okresu obowiązywania Umowy i podjęcia w tej sprawie stosownej decyzji dotyczącej również długości tego okresu.
- (4) Monitorowanie Umowy wykazało, że stała się ona niezbędna do dobrego funkcjonowania korytarzy solidarnościowych między UE a Ukrainą.
- (5) Przedłużenie obowiązywania Umowy stanowi zatem odpowiedź na sformułowane przez szefów państw i rządów państw członkowskich Unii Europejskiej wezwanie Unii Europejskiej „do dalszego zwiększania efektywności wszystkich korytarzy solidarnościowych”, ponieważ „umożliwiły one eksport znacznych ilości ukraińskich plonów, produktów rolnych i nawozów do krajów najbardziej potrzebujących” ⁽²⁾.
- (6) Umowa jest również korzystna dla Unii Europejskiej, ponieważ umożliwiła ona wzrost wywozu do Ukrainy. Jednak Umowa doprowadziła jedynie do niewielkiego wzrostu liczby przewozów wykonywanych przez ukraińskich przewoźników drogowych na terytorium Unii Europejskiej i nie zwiększyła w niedopuszczalny sposób poziomu konkurencji dla unijnych przewoźników drogowych.
- (7) Umowa stanowiła także wsparcie dla działań organów państw członkowskich właściwych w zakresie kontroli dokumentów kierowców, odnośnie do zwalczania oszustw i fałszerstw.
- (8) Przedłużenie obowiązywania Umowy należy również postrzegać jako wkład w odbudowę Ukrainy po ustaniu rosyjskiej wojny napastniczej wobec tego kraju.
- (9) Właściwe jest zatem przedłużenie obowiązywania Umowy do dnia 30 czerwca 2024 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedłużenie obowiązywania Umowy

Niniejszym przedłuża się do dnia 30 czerwca 2024 r. okres obowiązywania Umowy między Unią Europejską a Ukrainą w sprawie transportu drogowego towarów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 6.7.2022, s. 4.

⁽²⁾ Konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 20 i 21 października 2022 r., pkt 15 (EUCO 31/22, 21.10.2022).

*Artykuł 2***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 marca 2023 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewodniczący
Oleksandr KUBRAKOV
Kristian SCHMIDT

DECYZJA nr 1/2023 KOMITETU STOWARZYSZENIA UE–UKRAINA W SKŁADZIE ROZSTRZYGAJĄCYM KWESTIE DOTYCZĄCE HANDLU**z dnia 24 kwietnia 2023 r.****zmieniająca dodatek XVII-3 (Zasady mające zastosowanie do usług telekomunikacyjnych) do załącznika XVII do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony [2023/930]**

KOMITET STOWARZYSZENIA W SKŁADZIE ROZSTRZYGAJĄCYM KWESTIE DOTYCZĄCE HANDLU (zwany dalej „Komitetem ds. Handlu”),

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w szczególności jego art. 465 ust. 3 i art. 11 załącznika XVII do tego Układu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwany dalej „Układem”) wszedł w życie w dniu 1 września 2017 r.
- (2) Art. 1 ust. 2 lit. d) Układu stanowi, że celem Układu jest między innymi wspieranie wysiłków Ukrainy mających na celu przejście do funkcjonującej gospodarki rynkowej między innymi poprzez stopniowe zbliżenie jej prawodawstwa do prawodawstwa Unii.
- (3) W art. 124 Układu Strony uznają znaczenie zbliżenia istniejącego prawodawstwa Ukrainy do prawodawstwa Unii w sektorze usług telekomunikacyjnych. Ukraina zobowiązała się do zapewnienia, aby jej istniejące przepisy i przyszłe prawodawstwo były zgodne z dorobkiem prawnym Unii. Przewiduje się, że takie zbliżenie będzie stopniowo obejmować wszystkie akty dorobku prawnego Unii, o których mowa w dodatkach XVII-2 do XVII-5 załącznika XVII do Układu, i po spełnieniu odpowiednich warunków powinno doprowadzić do stopniowej integracji Ukrainy z rynkiem wewnętrznym UE, w szczególności przez wzajemne przyznawanie sobie traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII do Układu.
- (4) Ukraina zwróciła się o dalszą integrację w odniesieniu do roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej w Unii, w szczególności o traktowanie zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego na potrzeby roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej.
- (5) Przepisy dotyczące roamingu stanowią część dorobku prawnego Unii w dziedzinie telekomunikacji, ale nie zostały uwzględnione w dodatku XVII-3 (Zasady mające zastosowanie do usług telekomunikacyjnych) do załącznika XVII do Układu. Dodatek XVII-3 należy zatem uzupełnić odpowiednimi aktami Unii dotyczącymi roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej.
- (6) Na obecnym etapie rozwoju gospodarczego i prawnego rynku wewnętrznego UE w zakresie usług telekomunikacyjnych odpowiednie akty Unii dotyczące roamingu są następujące: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ⁽¹⁾, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 ⁽²⁾, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286 ⁽³⁾ oraz rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/654 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiająca Europejski kodeks łączności elektronicznej (Dz.U. L 321 z 17.12.2018, s. 36).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. L 115 z 13.4.2022, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286 z dnia 15 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metod oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu oraz dotyczące wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny (Dz.U. L 344 z 17.12.2016, s. 46).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/654 z dnia 18 grudnia 2020 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 poprzez określenie jednolitej maksymalnej ogólnounijnej stawki za zakończenie połączenia głosowego w sieci ruchomej oraz jednolitej maksymalnej ogólnounijnej stawki za zakończenie połączenia głosowego w sieci stacjonarnej (Dz.U. L 137 z 22.4.2021, s. 1).

- (7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 jest już uwzględniona w dodatku XVII-3 do załącznika XVII do Układu. Konieczne jest włączenie do tego dodatku innych aktów mających znaczenie dla roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej, aby umożliwić stopniowe przejście Ukrainy do pełnego przyjęcia oraz całkowitego i pełnego wdrożenia wszystkich przepisów mających zastosowanie do sektora telekomunikacji, a w szczególności przepisów dotyczących roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej.
- (8) Pozytywna ocena ukraińskiego prawodawstwa, jego wdrażania i egzekwowania, przeprowadzona zgodnie z zasadami określonymi w załączniku XVII do Układu, jest niezbędnym warunkiem wstępnym każdej decyzji Komitetu ds. Handlu o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII w odniesieniu do konkretnego sektora. W kontekście dorobku prawnego Unii dotyczącego roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wymóg pełnego przyjęcia oraz całkowitego i pełnego wdrożenia przed przyjęciem decyzji o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego na mocy art. 4 ust. 3 załącznika XVII nie powinien być rozumiany jako pociągający za sobą stosowanie przez Strony Układu pułapów ochronnych odnoszących się do średnich opłat hurtowych za świadczenie usług regulowanych związanych z roamingiem w publicznych sieciach łączności ruchomej. To samo dotyczy regulowanych maksymalnych stawek za zakańczanie połączeń głosowych w przypadku usługi zakończenia połączenia z użytkownikiem końcowym w jego sieci. Powinny one zostać przyznane na zasadzie wzajemności przez Strony Układu od dnia określonego w ostatecznej decyzji Komitetu ds. Handlu o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego w odniesieniu do roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII.
- (9) Stopniowa integracja Ukrainy z rynkiem wewnętrznym UE, w szczególności w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, będzie wymagała między innymi całkowitego i pełnego wdrożenia rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/654, zgodnie z celami tego rozporządzenia. Ukraina nie jest obecnie w stanie transponować i w pełni wdrożyć jednolitych maksymalnych ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń na potrzeby krajowych usług zakańczania połączeń w Ukrainie. Wdrożenie jednolitych maksymalnych ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń również do celów krajowych usług zakańczania połączeń głosowych w Ukrainie nie jest jednak absolutnie konieczne do dalszej integracji w odniesieniu do roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej. Przewidziano zatem inny harmonogram wdrożenia w odniesieniu do tego aspektu rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/654, co do którego Ukraina zobowiązuje się do pełnego wdrożenia w terminie trzech lat od ostatecznej decyzji Komitetu ds. Handlu o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego w odniesieniu do roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII do Układu.
- (10) Rozporządzenie delegowane (UE) 2021/654 ma również zastosowanie pod pewnymi warunkami do połączeń wychodzących z numerów w państwach trzecich, co ma na celu stosowanie jednolitych maksymalnych ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń głosowych w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminujący oraz ograniczenie wyłączenia połączeń wychodzących z numerów w państwach trzecich tylko w takim zakresie, w jakim jest to jest to absolutnie niezbędne do zapewnienia osiągnięcia celów rynku wewnętrznego i zapewnienia proporcjonalności. Ukraina nie jest obecnie w stanie transponować i w pełni wdrożyć jednolitych maksymalnych ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń głosowych na potrzeby połączeń wychodzących z numerów w państwach trzecich. Chociaż wdrożenie jednolitych maksymalnych ogólnounijnych stawek za zakańczanie połączeń również do celów zakańczania połączeń z numerów w państwach trzecich nie jest absolutnie niezbędne do dalszej integracji w odniesieniu do roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej, konieczne byłoby pełne przyjęcie oraz całkowite i pełne wdrożenie przez Ukrainę rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/654 w celu zapewnienia dostosowania do przepisów obowiązujących na unijnym rynku wewnętrznym usług telekomunikacyjnych. Przewidziano zatem inny harmonogram wdrożenia w odniesieniu do tego aspektu rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/654, co do którego Ukraina zobowiązuje się do pełnego wdrożenia przed ostateczną decyzją Komitetu ds. Handlu o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII do Układu.
- (11) Art. 1 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2022/612 oraz art. 3 ust. 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2021/654 odnoszą się do referencyjnych kursów wymiany publikowanych przez Europejski Bank Centralny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Europejski Bank Centralny nie publikuje obecnie kursów wymiany hrywny ukraińskiej. Konieczne jest zatem dostosowanie tych przepisów w celu zapewnienia stosowania kursów wymiany między euro a hrywną ukraińską publikowanych przez Narodowy Bank Ukrainy, zanim Europejski Bank Centralny nie zacznie publikować kursów wymiany hrywny ukraińskiej.

- (12) W art. 11 załącznika XVII do Układu upoważniono Komitet ds. Handlu do dodania pozostałych czterech aktów prawnych Unii do załącznika XVII do Układu w drodze jego zmiany.
- (13) Kiedy Ukraina uzna, że dany akt prawny Unii został prawidłowo przyjęty i wdrożony, Ukraina powinna przedstawić odpowiednie tabele transpozycji, wraz z urzędowym tłumaczeniem ukraińskiego wykonawczego aktu prawnego na język angielski, unijnemu wiceprzewodniczącemu Komitetu ds. Handlu w celu przeprowadzenia przez Komisję Europejską kompleksowej oceny, o której mowa w dodatku XVII-6 do załącznika XVII do Układu.
- (14) W związku z trwającą rosyjską wojną napastniczą przeciwko Ukrainie realizacja zobowiązań określonych w niniejszej decyzji w przewidzianych terminach może okazać się obiektywnie niemożliwa lub nadmiernie trudna. W takim przypadku Ukraina powinna przekazać sprawę Komitetowi ds. Handlu zgodnie z art. 11 załącznika XVII do Układu, który powinien ją rozpatrzyć zgodnie z art. 3 ust. 4 i 5 załącznika XVII do Układu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dodatek XVII-3 (Zasady mające zastosowanie do usług telekomunikacyjnych) do załącznika XVII do Układu zmienia się zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję sporządzono w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim, włoskim i ukraińskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu

Przewodniczący
Léon DELVAUX

Sekretarze
Rikke MENGEL-JØRGENSEN
Oleksandra NECHYPORENKO

ZAŁĄCZNIK

W dodatku XVII-3 (Zasady mające zastosowanie do usług telekomunikacyjnych) wprowadza się zmiany polegające na dodaniu w sekcji „A. Ogólna europejska polityka w dziedzinie łączności elektronicznej”, po pozycji dotyczącej „Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej”, tekstu w brzmieniu:

„Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/612 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (wersja przekształcona)

Do celów niniejszego Układu przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następującego dostosowania: art. 1 ust. 4 odnosi się do referencyjnych kursów wymiany publikowanych przez Europejski Bank Centralny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zanim Europejski Bank Centralny nie zacznie publikować kursów wymiany hrywny ukraińskiej, do celów stosowania art. 1 ust. 4 używa się kursów wymiany między euro a hrywną ukraińską publikowanych przez Narodowy Bank Ukrainy. Okresy odniesienia i warunki określone w art. 1 ust. 4 pozostają niezmienione.

— wdrożenie wszystkich przepisów z wyjątkiem:

— artykuł 7 – Realizacja polityki uczciwego korzystania oraz mechanizmu zapewniającego zrównoważony charakter modelu opłat, ust. 1–3. Wyjątek dotyczący art. 7 ust. 1–3 pozostaje bez uszczerbku dla spoczywającego na Ukrainie obowiązku wdrożenia aktów wykonawczych dotyczących stosowania polityki uczciwego korzystania, metodyki oceny zrównoważonego charakteru świadczenia detalicznych usług roamingu po cenach krajowych oraz wniosku składanego przez dostawcę usług roamingu na potrzeby oceny zrównoważonego charakteru

— artykuł 20 – Procedura komitetowa

Harmonogram: przepisy rozporządzenia (UE) 2022/612 należy wdrożyć w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji [1/2023].

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286 z dnia 15 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metod oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu oraz dotyczące wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny

Harmonogram: przepisy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/2286 należy wdrożyć w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji [1/2023].

Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2021/654 z dnia 18 grudnia 2020 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 poprzez określenie jednolitej maksymalnej ogólnounijnej stawki za zakończenie połączenia głosowego w sieci ruchomej oraz jednolitej maksymalnej ogólnounijnej stawki za zakończenie połączenia głosowego w sieci stacjonarnej

Do celów niniejszego Układu przepisy rozporządzenia odczytuje się z uwzględnieniem następujących dostosowań: art. 3 ust. 2 i 3 odnosi się do referencyjnych kursów wymiany publikowanych przez Europejski Bank Centralny w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Zanim Europejski Bank Centralny nie zacznie publikować kursów wymiany hrywny ukraińskiej, do celów stosowania art. 3 ust. 2 i 3 używa się kursów wymiany między euro a hrywną ukraińską publikowanych przez Narodowy Bank Ukrainy. Okresy odniesienia i warunki określone w art. 3 ust. 2 i 3 pozostają niezmienione.

Harmonogram: przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2021/654 należy wdrożyć przed wdrożeniem przepisów rozporządzenia (UE) 2022/612 i w terminie 11 miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji [1/2023], z następującymi wyjątkami:

— w odniesieniu do połączeń krajowych wychodzących z ukraińskich numerów w Ukrainie i zakańczanych na ukraińskie numery w Ukrainie, stosowanie art. 1 ust. 3 rozpoczyna się w terminie 3 lat od daty określonej w ostatecznej decyzji Komitetu ds. Handlu o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego w odniesieniu do roamingu zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII,

— art. 1 ust. 4 wdraża się przed ostateczną decyzją Komitetu ds. Handlu o przyznaniu traktowania zgodnie z zasadami rynku wewnętrznego w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych zgodnie z art. 4 ust. 3 załącznika XVII.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009

- Krajowy organ regulacyjny Ukrainy, który ponosi główną odpowiedzialność za nadzór nad bieżącym funkcjonowaniem rynków sieci i usług łączności elektronicznej, w pełni uczestniczy w pracach Rady Organów Regulacyjnych BEREC, grup roboczych BEREC i Zarządu Urzędu BEREC. Krajowy organ regulacyjny Ukrainy ma takie same prawa i obowiązki jak krajowe organy regulacyjne państw członkowskich UE, z wyjątkiem prawa głosowania i przewodniczenia w Radzie Organów Regulacyjnych i Zarządzie.
- W związku z powyższym krajowy organ regulacyjny Ukrainy jest reprezentowany na odpowiednim szczeblu zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie BEREC. Zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzeń UE, o których mowa powyżej, BEREC i Urząd BEREC wspierają w odpowiednim przypadku krajowy organ regulacyjny Ukrainy w wykonywaniu jego zadań.
- Krajowy organ regulacyjny Ukrainy w jak największym stopniu uwzględnia wszelkie wytyczne, opinie, zalecenia, wspólne stanowiska i najlepsze praktyki przyjęte przez BEREC w celu zapewnienia spójnego wdrażania ram regulacyjnych łączności elektronicznej.

Harmonogram: przepisy rozporządzenia (UE) 2018/1971 należy wdrożyć w terminie 12 miesięcy od daty wejścia w życie decyzji [1/2023].”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)